

Mindestenen renoveret i 1995:

På Skarø har der ikke været tradition for at gå til flyvergraven med blomster den 5.maj. Graveren passer gravstedet som ethvert andet gravsted, og planter årstidens blomster. Hjemmeværnet på Tåsinge lægger næsten hvert år en krans på graven. Gravstenen fik en opfriskning i 1995 – ved 50 året for krigens slutning. Hvornår det oprindelige RAF-kors blev fjernet, vides ikke. På den nye sten er flyvemaskinen udskiftet med RAF-vinger, og inskriptionen har en lidt anden ordlyd. På den nuværende sten står flg.:

PILOT OFFICER
J. M. ALEXANDER, CGM
NAVIGATOR
ROYAL AIR FORCE
15th FEBRUARY 1944 AGE 23

R. 98864 WARRANT OFFICER 1
W. HAWKINS, DFC
WIRELESS OPERATOR / AIR GUNNER
ROYAL CANADIAN AIR FORCE
15th FEBRUARY 1944 AGE 25

AT THE GOING DOWN
OF THE SUN
AND IN THE MORNING
WE WILL REMEMBER THEM

REJST AF BEBOERNE PÅ SKARØ

Drejø Sogns Lokalhistoriske Arkiv./2000 / Se også www.airmen.dk/c086.htm 2008

Flyvergraven på Skarø.

Skarø Kirke og Kirkegård.

I år 1555 kom Skarø under Drejøl Pastorat. Sammen med Hjortøl og Birkholm udgjorde de 4 øer Drejøl Sogn indtil 1964, hvor øerne kom under Svendborg Kommune. Birkholm kom da under Marstal.

Alle kirkelige handlinger foregik i Drejøl Kirke, hvad der især om vinteren i åbne joller kunne være en farefuld færd. Skarøboerne søgte derfor om lov til at bygge et Kapel, hvilket de fik af Staten, der bekostede byggeriet. Kapellet stod klar den 20. maj 1900.

I 1920'erne fik Kapellet status af Kirke.

Historien bag den 15. februar 1944:

De 2 flyvere, der ligger begravet på Skarø kirkegård, er fra en 8 mand stor besætning på et engelsk fly, der blev ramt af tyskerne den 15. februar 1944 mellem Tåsinge og Skarø. Den nat kom krigen til Skarø.

Luftkrigen var i gang over den lille ø, og alle lå spændt og lyttede i mørket. Da braget kom, var man klar over, at et af flyene var ramt, og mange kom ud i natten for at se, om ”Englænderen” slap væk. Det gjorde han ikke.

Selve flyet var der ikke meget tilbage af, da det meste lå spredt ud over havet mellem Østerhoved og Vornæs. Haleroret faldt ned på Skarø, hvor det ramte Axel Eriksens baghus og rutede ned af taget. Motoren og en bombe faldt i Vornæsskoven. Bomben blev sprængt næste dag. Forinden havde alle beboere i området fået besked om at åbne alle vinduer i husene, for at undgå at ruderne sprængtes. Det gav et ganske gevaldigt brag. Fra Skarøboere, der endnu kan huske begivenheden, forlyder det, at de 8 besætningsmedlemmer nåede at komme ud med faldskærm, men ikke alle overlevede. Én overlevende faldt ned på Skarø, hvor Edward Broholm fandt ham hårdt såret på marken. Edward og Musse fik flyveren skjult på Musses gård, men samme nat kom tyskerne og hentede ham. Hans videre skæbne kendes ikke.

2 dræbte flyvere lå i vandkanten ved Østerhoved, hvor de blev trukket op på stranden og tildækket. Enkelte husker dem endnu, som de lå der på stranden, de unge mænd, der så brødt kæmpede også for Danmarks sag. Købmand Kresten Madsen blev af tyskerne beordret til at køre de døde til Skarø kirkegård, hvor de blev begravet ”i nattens mulm og mørke” af den tyske værnemagt – uden gejstlig medvirken.

Indsamling til en mindesten 1946

The Commonwealth War Commission opsatte det officielle RAF-jernkors på graven. Efter krigen samlede Skarøboerne ind til en rigtig gravsten med inskription. Stenen blev indviet i foråret 1946, med bl.a. besøg af 10 engelske soldater. 2 Skarø-piger, Herdis Rasmussen og Birte Nissen, afslørede den flagdækkede sten. Pastor Mogens Blum, Drejø og lærer Carl Zangenberg, Skarø, holdt mindetaler, og det fortælles at især lærer Zangenberg var meget bevæget.

Den oprindelige mindesten:

På den første sten var der over inskriptionen indgraveret en flyvemaskine, og inskriptionen lød:

Jam Alexander

R.A.F. Conc. 745697

Walter Hawkins

W.R.C.F.A. Ce Canr.

98864

15-2-1944

Tak fordi I gav Livet –
ogsaa for Danmarks Sag.

Rejst af Beboerne paa Skarø.

